

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

G.I.S. S. 1000000000

h. No. 15

15

جهان زيبی

مشاعر

۵۲

۶۱۹
۱۳ / ۵ / ۵۲

بام _____ تمام

سیف الہارک صدیقی سوات

فیضان سوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعید منگوره سوات

No: 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سر پرستی سيف الملوک
صديقي رياست سوا
ليکونکے اور مرتب کو نکے فيضان سوا

Govt. Higher Secondary School
Acc No. 15
Date
KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ غوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جدبانشکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و ترف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	۴۶
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	۷۸
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	۸۳
۵	امیر حیدر ضابطہ	۳۳	۱۵	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	۱۶	۹۶
۷	عبد المالك ضابطہ	۴۷	۱۷	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	۱۸	۱۰۶
۹	احمد خاصا نشتر	۵۸	۱۹	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ	۶۳	۲۰	۱۲۰

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیار چہ دکلزار لر کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پہ ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناب سیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہاز زیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوانغان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پوے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالیگو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کرا تقرر ییر

سَلِمْ پہ دغہ وصف یا دید لے پہ تحسینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ د حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد رقا ص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم
 د فکر پہ دریاب کبی و رپکے لکہ غواص شوم
 خارج مکرہ لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤم کرہ الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سرو ہی پورہ پہ کال
 یا داچہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشاہ کری د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کری د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شہی د ضمیر نہ پہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

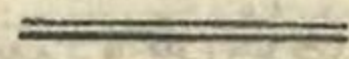
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یوزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزی عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی پهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د احمونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده پهر های پهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دی خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر
 لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر
 نشته دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر
 هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ
 چوتہ مرہ ورنہ ئے خور چانہ پخلائے تہ
 هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارہ یو صبا ئے تہ
 هر فایده ستا حمونب دے پارہ بے قیاسہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرہ دست اوطن آبادشہ بنہ
 علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ
 ہم پہ جمیل وصف سرہ هر وطن کبنی یادشہ بنہ
 داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سرہ
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 ناد قوم دے پارہ ہم پورہ کورہ ضرورت و ارہ
 ناد ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ
 حکمہ دے کتانه قول خوشحالہ رعیت و ارہ
 ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 جشن دے بارہ دسہر دے مبارک وی ستا
 دیرہ خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا
 ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

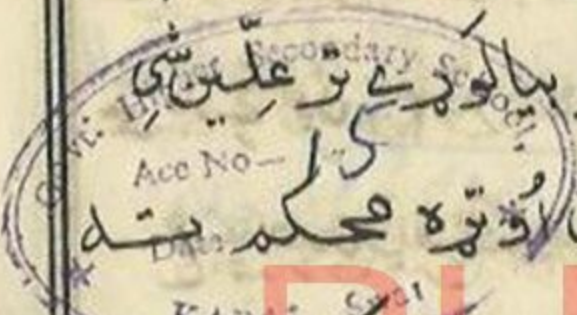
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ برخبر ستا دلا سہرہ
 تہ در زندا بادے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ برخبر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تہ علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ ستہ
 زہر د تقریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 ترېخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کا نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب ادیب کالوچ
سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پړسي د بل کاله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ نن دہر یو مسلمان
 ہر ہائے کنی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو نب د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کار زبون حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالاہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو نب د حکمران وی
 دنیا کنی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو نب سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفتہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یو لوی افتردے د او لس

هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پری خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جاعه خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کوی هر یو انتظام
 عیشونہ دی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار وائی تر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لایق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصاف د پہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د د خناسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ماوند د برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

ن دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانہ تیر سخنے د الماسہ دہ

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورح له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالگری د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمانه په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له به وسواسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نزدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نزدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 به سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی ے کیبری که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حسب الراجحان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاو

یوزہ یوازے نہ نیمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کښی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کښی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزړے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزړے

تلے دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

دا فقیره باد نغره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکې په اخباراتو کښی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کښی لیک جهاز یابا ئے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با ئے ته

تیزه رسائی د عقل ستاچې د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کښی ده

قوم د اسلام له بڼه فائده ستا حکومت کښی ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نہ کری
بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے
یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیک کر دار دے

ہاں بہ نا جا تڑکہ چہ بدل کوی گنہ ہکا ر دے
رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی
دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دلیا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے
سوات والی تہ خیل استاد د خو کرے تعلیم دے
ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

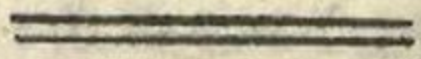
ہم د ایسے نور قوم و تولد امام د جوہر امین شی
دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

ہم د ایسے نور قوم و تولد شی امام بنکارہ
شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ
پاکین کوتاہ پتہ کوتاہ بانہ چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہنہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی
دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانی لوتی گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشحالہ

پرون د پستونو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پیغلہ د آیم بیاجورکے شردہ کہہ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پستونو خوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر پہ گد سدا و تدبیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائ پیری

فردوس د پستونو غوریدکے پستونو خوالہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گور لے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پستون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگ پیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پستونو و زبید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سہ درو کنی ستاغزیری

(یا ز کراچی)

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قام لہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تہ لیواله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یرہ تره نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکنی او کوه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 یق د حذر زیات شه غوتو او سپرد لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسری او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د کل په طمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لاره، مهر با نه شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 اصدائے حمانہ ، بلکہ داد عام الناسد

فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہر شوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کون پہ کوپ او گوڑ حال احوال ، نہ چہ دور ایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 نام نسیان او چپ نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی
صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کن اول یو
دقحط کش مکشہ بچ دے ہر قسم غوبل یو
اقبال دے جہا زب دے منظم او مدلل یو
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش ترانندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باک نہکتے چین شی
لال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
جمال دے قاہری بے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کنی دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شہ فو قوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینج کین در یرنہ غوندر حجاب دے
 اوچت شی در احباب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 لک چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرَ سَوَا
مَدِينَةَ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زب باد حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر دخیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

د لکڑشہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پے شروع شو نو بتونہ
 مائل شوہ دھر ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 ریزا د جہازیب کورہ لہ و وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریاکار بچان نه خونب ریاکار شی بل
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنہ علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہر تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 با جو پے پھرائی جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 ہر خولہ دہر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جد له
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاری خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کوه پخبل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 کوه له خبل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خبل جو اوله نواله

مولی و ضیاء الحق، علیکرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

د نیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

ب روز غمخورد قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د درب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لوی عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد بے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د کل بھائی د بہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۱ سوات دسہرہ منگولم دے تہ سایہ د ہر شمس

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ رعب د ہر بشمس

۱ سوات دسہرہ توآ پشت و پناہ دے کشتیا دے بہ مثالہ

۱ سوات دسہرہ یازنہ نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

۱ سوات دسہرہ تہ د خدای دے پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دسہرہ نیک عمل د ہر مومن پہ زبہ جو رشوے مومن

۱ سوات دسہرہ مفسد د زبہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱ سوات دسہرہ سواد ارا امان شہ پہ آرام دے بہ مثالہ

۱ سوات دسہرہ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱ سوات دسہرہ آمان د ذوال کبری رب د عدل دامیران

۱ سوات دسہرہ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دسہرہ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے بہ مثالہ

۱ سوات دسہرہ یوزہ یازنہ نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کله گل مخلوق د هم رنزا زيب د جهان
 دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 و انم د عدالت ربه جاری لوی په جار
 رو بنان په پر کل سوات د زریه خالی لوی د غم
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

PUKHTO.NET

طرح ۳۴

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 لور د صبايي شوے چه رنزا د بام خاصه
 هر سري موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 رحمت لے نه تا فيض رسي نه چا و ته
 رحمت لے چه جاری شوے هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د اسوات دار الامان د بهر رشتیا ستر به غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم به محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خپل رعیتا
 دراصل مجاهد لے، رد بدعت، شو سهر
 دعاء د عام و خاور ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے به عنصر
 رو بنان پر لے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو به یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نه بالا و ته
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته باد نسیم لے چه مدام جھار د کلو لے
 خه بنه منقسم لے چه مدام جھار د کلو لے
 خه بنه منتظم لے چه مدام جھار د لوه لے
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته خوشبویه کل لے زیب د باغ او د جهان لے ته
 ته زیب د ور بل لے سیال د نیشته عالیشان لے ته
 ته قدر شناس لے قدر صند که قدر دان لے ته
 تل عفوه ستا په مظلوم ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره
 نشته عدالت کین تفاوت زیرو بالا سره
 لکه رب نظر د مرحت کوی له تا سره
 ته مشعل د ستوانے رنرانی پر ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا
 هر سړی مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار اور شه بهر زیمه بشه تا بند ماه
 تل کوی دعاء سلطان لے چه لے د لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

تل زیب ستا د جها د جهازیب که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته صد ئے د ر شهور ستا جهازیب دے
محفوظ د امانت ساته در ب نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے
کمال ئے ستا کمال د واکلام که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته تاراج و تل د غیرو و بے آماج
بے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان هم د عروج کمال به ستا جوړ بالیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

ستا وړانه شیراز و ه، مکمله شوه هبسیار شه

معمار د خپل قوم پتر نه خان و خچ کوه بنه بیدار شه
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غمخوار همدرد ستا د اولی د که یقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت که د مطلب وی
همدرد شه د سردار زیب د جها که د مطلب وی

دیوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی
خان یوی په سود و زیاده په ایما که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

کمنام و نه ته اے سواته تل د غیرو و بے غلام
ظلمونه، بدعتونه، وړان رسونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولے نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

دنيا ستا تما شگيره ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انگشت نمانشو د عروج په هر يو بام
 تل زيب ستاد جهاد جهازيبا که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 ماهر د سياست د جوهر رستم د زمانے
 قائد مؤيد سواد کوياد کار د زمانے
 قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانے
 زوند نوم آبدی شه زيب د سواد ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 دراصل خير الناس د ادار مؤيد د قوم
 رحمت د الله مؤيد د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ماهر د سياست عقل سليم که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د قبول نه ورسته وے اوس شو وړاندې په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 مازا سلطان به تل د رب په درکوي د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکوي د خضر په مثال
 د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
 تل زيب د جهاد جهازيبا که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خالقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ئے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ئے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ئے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وایں بول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وایں بول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وایں شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاس
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پر پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہتر
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفتر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کنن کوئی پہ نخر
 قدما انہی د نازہ پہ رورو راجی خارو

بناغے پیر محمد خاصا، داکا، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارے نہ خود عام دے

ہر سرِ رضا دے حکم خلاص و جنجالہ

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کن

نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی

ہر سرے د لاند د پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د تول

بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند

حکم د رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے

نہ محسن ہغہ د چہ قائل د احسان نہ دے

رب چرے ملکوے د ناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو، کوکاری، سوات

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زریا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریا د
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ واریہ جواہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرے چارے منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مون بڑہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 حائے پجائی بیکل خائستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ در کاه کبی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کبی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندے پسر ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکبی ہیخ نشتہ دا خبرہ بے وسواس دہ

شک پہ کبی نشتہ حاد اورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہی وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قذیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قذیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل در بابا و شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکبی سور
 سر کونہ مزین شو آ بادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد الله

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د ه هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شرفا، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
گلو نو هر طرف ته په بوستان کبی او کپو ز یب
حای پہ حای انصاف دچر ته نشته دے فریب
هر حای امن آمان د په اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلائی لوه راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
طوطیان ئے سلائی لوه راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارونہ
هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
هر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خندے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرایمے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشتر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ ہم پہ غوگو ما اوریدی گعام خاصہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ ہم پہ غوگو دے کس م اوریدی دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظایمان تر رب دیستی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ دے

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دار نر استاد اخلاصہ دے

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زاردهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۱۱

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۲

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خپاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکله هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په پیره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنی یوکم پچاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 داکار به اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران ئی، چو وی د ا صفت
 د معلومه شو مو نبه هغه وقت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 اے خان قصابه، ستا چه خوشه تو ان وی
 صفت به د پ خوئی کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله د اتکه یو د سختی او د افلاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ملک

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شره شایر وطن وه جو به د ظلم یوسنکار وه
 یو دم ئی صفا که چه عادل ئی شهریار وه
 لیدک د عز تو نوسنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 خیل حمونه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه د ا سے رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پر خیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغله د پو راحت
 داوی خان قصابه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے زپہ کین شام
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د ا انصاوی خرنہ پے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده
پلاس د د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
د دور د کلو نو د پے کلشن ہر دم وی
د بدب د د شاہ تل وی د اد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پے ہر دستوری
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری
حکونہ دوی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به مجاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبار د کار و ستار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاډي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر عدل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات گوشه جدا کينا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طويان
 طويان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستاوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا ^{سته} جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستا د لاسه

خو تر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے

هر سړي موندلے لويه برخه ستا د لاسه

خورش سائیل نو اراده چه د دولت و کور
 قول هغه ماړه شو پکښ یو پاتے عمر وم نه شه
 واره فقیرانو افسانه د شهرت و کوره
 پاتے یو سائیل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 دا د تقسیم برخے په جمعہ کښ حرکت و کوره
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یورپ اشیاء سوات نامے اظهار کورے
 چترے پسر د بادشاهی لمن پاسه ده
 دا د شام ثانی په سوات کښ بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکښ د هر خای متاشه کوی
 دا د سید و لغوث په فرسائے د اسلام جوړ شه
 سوات که د نرا په هر وطن کښ پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکښ د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکښ په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه ور پکښ هر رنگ بهار کورے
 هر رنگ باغچه پکښ د هر ثمره قیاسه ده
 هر رنگ هنر پکښ د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکښ قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکښ تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر په هر مکه شته ده
 دا د سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دا په د هر قسمه نن په سوات کښ قابلان شته ده
 دا د مهوری د سوات اصحاب دار و مدار کورے
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماسه ده
 خود به ترقی دغه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه ترے په نیکه خیل تا جوړ د هره یا به ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا و ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لنہا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا لہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریح شملہ دے

اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی
 کارونہ بی بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شیئی
 روان چہ میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چہ یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چہ تیرونہ شیئی اوقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چہ میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شیئی
 نوم لیک چہ ہر زمانہ کوی زر عادل سلطانہ د ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چہ کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمگین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرے نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هدا
 حمونزد رياست بناغلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بناغلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با توفد زکوی او پند د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**